

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.682 van 7 juni 1999
in de zaak A. 43.656/IX-1675.**

In zake : Guido WIJNEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. D'HOOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

de arrondissementskamer van gerechts-
deurwaarders te MECHELEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat bij het Hof van Cassatie R. BÜTZLER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
de Villegaslaan 33-34.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Guido WIJNEN
op 11 januari 1991 heeft ingediend om de nietigverkla-
ring te vorderen van de beslissing van 22 oktober 1990
van de raad van de arrondissementskamer van gerechts-
deurwaarders te MECHELEN waarbij hem de tuchtstraf wordt
opgelegd van "niet toelating tot de Raad van de Kamer
gedurende drie jaar";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien de aanvullende memorie van antwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 14 januari 1993
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 april 1999;

Gezien de "pleitnota" van verzoeker;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SCHUTYSER, die loco advocaat D. D'HOOGHE verschijnt voor verzoeker, en van advocaat St. SONCK, die loco advocaat bij het Hof van Cassatie R. BÜTZLER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de tuchtstraf die bij de bestreden beslissing is uitgesproken, aan verzoeker werd opgelegd in zijn hoedanigheid van gerechtsdeurwaarder; dat deze beslissing genomen is met toepassing van artikel 531 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals dat artikel luidde op het tijdstip van de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de Raad van State onbevoegd is zoals deze zelf heeft geoordeeld in zijn arresten nr. 17.555, LEROY, nr. 17.556, KEYAERTS, nr. 17.557, MOREELS, en

nr. 17.558, CLAES, van 2 april 1976, waaruit zij de volgende overwegingen citeert :

"Overwegende dat de wetgever in artikel 610 van het Gerechtelijk Wetboek duidelijk te kennen heeft gegeven dat hij het Hof van Cassatie bevoegdheid wilde verlenen om handelingen van de tuchtrechtelijke overheden van ministeriële ambtenaren op hun wettigheid te toetsen; dat de zin van die, overigens volkomen heldere tekst door de parlementaire voorbereiding wordt bevestigd; dat de Koninklijke Commissaris voor de gerechtelijke hervorming er in zijn verslag de volgende commentaar bij heeft gegeven :

'Artikel 611 (dat artikel 610 geworden is) geeft aan het Hof van Cassatie bevoegdheid om kennis te nemen van de verzoeken tot nietigverklaring van akten waardoor leden van de rechterlijke macht, evenals tuchtoverheden van ministeriële ambtenaren of leden van de balie, hun macht zijn te buiten gegaan. De tekst bevestigt uitdrukkelijk de bevoegdheid van het Hof, zowel wat betreft akten van de gerechtelijke overheden en de ministeriële officieren als van de tuchtoverheden van de balie ...' (Senaat 1963-1964 - Gedr St. nr. 60, blz. 146);

dat dit bijzondere beroep uitsluit dat de Raad van State uitspraak zou kunnen doen over een beroep tot nietigverklaring van een beslissing van de Raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders, waarbij een der in artikel 531 van het Gerechtelijk Wetboek genoemde straffen wordt opgelegd; dat het onvolledige van de aan gerechtsdeurwaarders gegeven rechtsbescherming niet kan rechtvaardigen dat aan het Hof van Cassatie de bevoegdheid zou worden ontnomen welke het uitdrukkelijk door de wet opgedragen heeft gekregen";

3. Overwegende dat verzoeker de Raad vraagt op de door de verwerende partij aangehaalde rechtspraak terug te komen; dat hij internrechtelijk betoogt dat bij ontstentenis van een wettelijke mogelijkheid om zich tot de gewone rechter te wenden, hij het recht heeft om een annulatieberoep bij de Raad van State in te stellen; dat hij internationaalrechtelijk betoogt dat, indien moet worden aangenomen dat de bevoegdheid van het Hof van Cassatie de bevoegdheid van de Raad van State uitsluit, een zodanige beperking van de bevoegdheid van de Raad van State "buiten toepassing verklaard moet worden, wegens strijdigheid met de artikelen 6, lid 1, van het

Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM) en 14, lid 1, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR)";

4. Overwegende dat de idee van de rechtsstaat ertoe verplicht aan te nemen dat hoe dan ook de gerechtsdeurwaarder aan wie met toepassing van artikel 531 van het Gerechtelijk Wetboek een tuchtstraf is opgelegd, zich tot een rechter moet kunnen wenden; dat dan de vraag rijst wie die rechter is; dat het antwoord op die vraag bij de wetgever gezocht moet worden;

Overwegende dat verzoeker niet doet blijken dat in de opvatting van de wetgever die rechter de Raad van State is; dat de wetgever in artikel 610 van het Gerechtelijk Wetboek het Hof van Cassatie de bevoegdheid heeft verleend om kennis te nemen van de vorderingen tot nietigverklaring van de handelingen waardoor tuchtrechtelijke overheden van ministeriële ambtenaren -en gerechtsdeurwaarders zijn dat- hun bevoegdheid mochten hebben overschreden, zij het dat hier bevoegdheidsoverschrijding wellicht enger opgevat moet worden dan in de wetgeving op de Raad van State en dat, blijkens artikel 1088 van het Gerechtelijk Wetboek, alleen de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie de vordering tot vernietiging kan instellen; dat de wetgever in de artikelen 531 en 532 van het Gerechtelijk Wetboek de tuchtbevoegdheid over de gerechtsdeurwaarders heeft toevertrouwd aan, voor de lichtere tuchtstraffen, de raad van de arrondissementskamer en aan, voor de zwaardere tuchtstraffen, de rechtbank van eerste aanleg; dat toen hij met de wet van 6 april 1992 tegen de tuchtstraffen uitgesproken door de raad van de arrondissementskamer een hoger beroep heeft ingesteld bij een raad van beroep voor gerechtsdeurwaarders, hij met geen woord te kennen heeft gegeven dat in zijn opvatting de betrokkene voorheen reeds over een annulatieberoep bij

de Raad van State beschikte; dat alzo al de wetteksten die desbetreffend bestaan, tegenspreken dat, bij ontstentenis van een uitdrukkelijk de bevoegde rechter aanwijzende wettekst, de wetgever vermoed mag worden de Raad van State als zodanig te hebben aangewezen; dat de Raad zich dan ook onbevoegd acht;

5. Overwegende dat verzoeker vraagt dat indien de Raad van oordeel is zich onbevoegd te moeten verklaren, de Raad de volgende prejudiciële vraag tot het Arbitragehof zou richten :

"Worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden door artikel 531 zoals geformuleerd vóór de wijziging ervan bij artikel 12 van de wet van 6 april 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het statuut van de gerechtsdeurwaarders, artikel 610 van het Gerechtelijk Wetboek samengelezen met artikel 1088 van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 14, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in zoverre voormelde artikelen geïnterpreteerd worden in de zin dat ze de gerechtsdeurwaarder aan wie de raad van de arrondissementskamer een in artikel 531 Ger. W. voorziene tuchtstraf oplegt, niet toestaan tegen die tuchtbeslissing een vernietigingsberoep in te stellen bij de Raad van State ?";

Overwegende dat gelet op artikel 26, § 2, van de bijzondere wet op het Arbitragehof de Raad op die vraag van verzoeker moet ingaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld :

"Worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden door artikel 531 zoals geformuleerd vóór de wijziging ervan bij artikel 12 van de wet van 6 april 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot het statuut van de gerechtsdeurwaarders, artikel 610 van het Gerechtelijk Wetboek samen-gelezen met artikel 1088 van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 14, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in zoverre voormelde artikelen geïnterpreteerd worden in de zin dat ze de gerechtsdeurwaarder aan wie de raad van de arrondissementskamer een in artikel 531 Ger. W. voorziene tuchtstraf oplegt, niet toestaan tegen die tuchtbeslissing een vernietigingsberoep in te stellen bij de Raad van State"?

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven juni 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.